

1 (GE/NL) CORPS O

Duitsers
en
Nederlanders
onder
één
commando

Het Duits-Nederlandse legerkorps, waar politiek en militair twee jaar lang met voortvarendheid naartoe werd gewerkt, is operationeel. Minister van Defensie Joris Voorhoeve en zijn Duitse ambtgenoot Volker Rühe stelden het op 30 augustus officieel in dienst tijdens een militaire plechtigheid aan de Hindenburgplatz in Münster.

Nadat luitenant-generaal Ruurd Reitsma als eerste commandant de vlag van het spiksplinter-nieuwe legerkorps uit handen van bevelhebber der landstrijd-krachten luitenant-generaal Hans Couzy had ontvangen, klonken aan het slot van de militaire ceremonie de beide volksliederen. De geboorte van de bi-nationale eenheid, die als de meest hechte samenwerking tussen twee Europese landmachten kan worden beschouwd, was een feit.

1 (GE/NL) Corps, zoals het nieuwe legerkorps in de Engelse afkorting te boek staat, maakt deel uit van de Main Defence Forces van de NAVO en telt in vredetijd rond 28.000 militairen. Beide landen dragen een divisie en ondersteunende legerkorpstroepen bij. De staf in Münster bestaat voor de helft uit Duits en voor de helft uit Nederlands personeel. Dat geldt ook voor de staf van de logistieke eenheid (Command Support Group), die in Eibergen is gevestigd.

Mijlpaal

De indienststelling van het bi-nationale legerkorps wordt beschouwd als een mijlpaal in de Duits-Nederlandse betrekkingen, maar tegelijk als een schrede op de weg naar Europese eenwording. Minister-president Wim Kok noemde het een 'historische gebeurtenis die niet de laatste stap is in

De integratie werd gesymboliseerd door de vaandelgroepen door uit de eigen geleiders te treden en plaats te nemen tussen de nieuwe partners.

De indienststelling door minister van Defensie Voorhoeve en zijn ambtgenoot Rühe.

Tekst: Hans van Zwet
Foto's: Hennie Keeris

OPERATIONEEL

een proces van grote betekenis, maar juist het begin markeert van een verdere intensivering van de reeds zo uitstekende betrekkingen tussen onze beide landen.' Bondskanselier dr. Helmut Kohl refereerde aan de gemengde gevoelens die het samengaan van Duitse en Nederlandse soldaten onder één commando vijftig jaar na de oorlog heeft opgeroepen. 'We mogen de lessen van het verleden zeker niet vergeten, maar we mogen ook niet de gevangenen van het verleden blijven, omdat anders het verleden uiteindelijk toch nog zou hebben gewonnen', waarschuwde hij. Met het gezamenlijk legerkorps willen Duitsland en Nederland duidelijk maken welke rol zij wensen te spelen in een wereld waarin gewelddadige conflicten en schending van mensen-

rechten nog steeds op grote schaal voorkomen. In de veranderde veiligheidssituatie na het einde van de Koude Oorlog zijn de beide krijgsmachten in een proces van afslanking, herstructurering en modernisering geraakt. Toen een zelfstandig Nederlands legerkorps, vooral door de komende afschaffing van de opkomstplicht, niet meer te handhaven bleek, bood een fusie met het Duitse Eerste Legerkorps de mogelijkheid om de expertise en ervaring van de Nederlandse militairen te behouden. De keuze voor deze samenwerking lag ook voor de hand, omdat Duitsers en Nederlanders al geruime tijd met elkaar optreden. Ten slotte was de Noordduitse laagvlakte jarenlang het operatiegebied voor de Koninklijke Landmacht. Seedorf, Hohne en

Luitenant-generaal Reitsma met de vlag van het nieuwe binationale legerkorps.

Langemannshof zijn voor velen in Nederland minstens even bekende plaatsnamen als voor de Duitsers. Münster, bekend van de Vrede van Münster in 1648, waarmee aan het eind van de Tachtigjarige Oorlog de onafhankelijkheid van ons land tot stand kwam, kan nu aan deze reeks worden toegevoegd.

De verwachtingen ten aanzien van 1 (GE/NL) Corps zijn hoog gespannen. Kok: 'Deze nieuwe vorm van samenwerken is veel meer dan de optelsom van een aantal Duitse en Nederlandse militaire eenheden.' ■